

Kartlegging av rådyrbestanden i Steigen

2014 - 2016

Sluttrapport

Forord

Rådyrbestanden i Steigen er økende og Steigen kommune har hatt behov for å få bedre kunnskap om hvor stor bestanden er og om den er stor nok til å beskattes gjennom jakt. Gjennom dette tre-årige prosjektet har vi fått noen svært interessante svar, i hvert fall når det gjelder bestanden på Engeløya. Prosjektet har gitt Steigen kommune et godt grunnlag for forvaltning av rådyrbestanden.

Sven Verbelen har ledet prosjektet i 2014 og 2015, og gjennom sin kunnskap om bruk av viltkamera har han sammen med prosjektgruppa utviklet en metode for å kunne lage et minimumsestimat for hvor stor rådyrbestanden er. Denne sluttrapporten er en oppsummering av dataene fra 2016, sammenlignet med dataene fra 2014 og 2015, gjengitt i egne delrapporter. Sven Verbelen har systematisert dataene fra 2016 og skrevet kapitlene 3 og 4. Resten av sluttrapporten er en redigert versjon av delrapport for 2015. Redigeringen er gjort av Gunnar Svalbjørg som også har skrevet kapittel 5.

Etter at Sven flyttet fra Steigen har feltarbeidet vært utført av Hans Einar Stendal, Magnus Stendal og Anton Barsch, mens Sven fortsatt har sammenfattet resultatene. Undertegnede har vært prosjektansvarlig.

Steigen kommune vil takke Sven Verbelen så mye for innsatsen og for de resultatene dette prosjektet har gitt. Vi vil også takke Hans Einar, Magnus og Anton for deres innsats og store interesse for rådyrprosjektet.

Til slutt en takk også til alle innbyggere i Steigen som benyttet rådyrtelefonen til å melde deres observasjoner de to første årene av prosjektet.

19.1.2017

Gunnar Svalbjørg

Plan- og miljøvernleder/viltansvarlig i Steigen kommune

Innholdsfortegnelse

Forord	2
Innholdsfortegnelse	3
1. Innledning.....	4
1.1 Studieområde	4
1.2 Rådyrets historie i Steigen.....	5
1.3 Målsetning.....	5
Delmål.....	5
2. Prosjektorganisering.....	5
Lokal prosjektgruppe.....	5
Prosjektperiode	5
3. Prosjektbeskrivelse.....	5
3.1 Rådyrtelefonen.....	5
3.1.1 Metode	5
3.1.2 Resultater: Observasjoner i Steigen 2015	6
3.1.3 Sammenligning med resultater fra 2014.....	6
3.2 Viltkameraovervåking.....	6
3.2.1 Materiell og Metode.....	6
3.2 Samlede resultater Rådyrprosjektet 2014, 2015 og 2016.....	8
3.2.1 Observerte rådyr på Engeløya 2016.....	8
3.2.2 Antall forskjellige individer (Minimumsestimat) for 2016	8
3.2.3 Minimumsestimat 2014-2016.....	9
3.2.4 Bestandsutvikling per delområde.....	9
3.2.5 Annet vilt- resultater	10
4. Diskusjon	12
5. Oppsummering og anbefaling	13
6. Litteraturliste.....	14
7. Appendiks.....	14
Viltkamerabilder	15
8. Kart	17

1. Innledning

Streifdyr av rådyr (*Capreolus capreolus*) er observert i Steigen siden 80 tallet. I perioden 1992 – 1997 ble det også satt ut noen dyr på Engeløya (Stendal H.E., Svalbjørg, G., 1999). De siste årene har rådyr blitt mere vanlig i hele Steigen, særlig på Engeløya. En økende rådyrbestand er for mange velkommen som et nytt og spennende innslag i faunaen, som jaktbart vilt og som matressurs. Men rådyr gir også utfordringer for forvaltningen. Spørsmål om bestandsstørrelse, åpning for jakt, viltpåkjørsler, skader på hager og jordbruk. Nettopp derfor er det essensielt å undersøke brukbare metoder for kartlegging av bestandsstørrelse og utvikling. Dette kartleggingsprosjektet skulle gi bedre innblikk i rådyrdynamikken i Steigen generelt og Engeløya spesielt.

1.1 Studieområde

Det er benyttet to ulike metoder i dette prosjektet med hvert sitt studieområde. I den første metoden fungerer hele Steigen som studieområde for observasjoner av rådyr. Den andre metoden tar utgangspunkt i Engeløya som forsøksområde for bruk av viltkamera og utgjør det nordligste del av Steigen kommune (se røde linje på fig. 1). Øya er på ca. 67 km² og av dette er ca. 17 km² fjell, myr og annen uproduktiv mark. Man går ut fra ca. 50 km² eller ¾ av øya er potensielt gode rådyrbiotoper. Rådyret bruker også gjerne lavere, næringsrike deler av terrenget (Hespeler, B. 2003), og vi antar derfor i dette studiet at mest rådyraktivitet foregår mellom 0 og 200 m.o.h. I samtale med miljøvernkontoret og jegere ble Engeløya fordelt i 3 fokusområder for viltkamerastudiet: Bø, Engeløya-sør og Engeløya-øst (se Kart I)

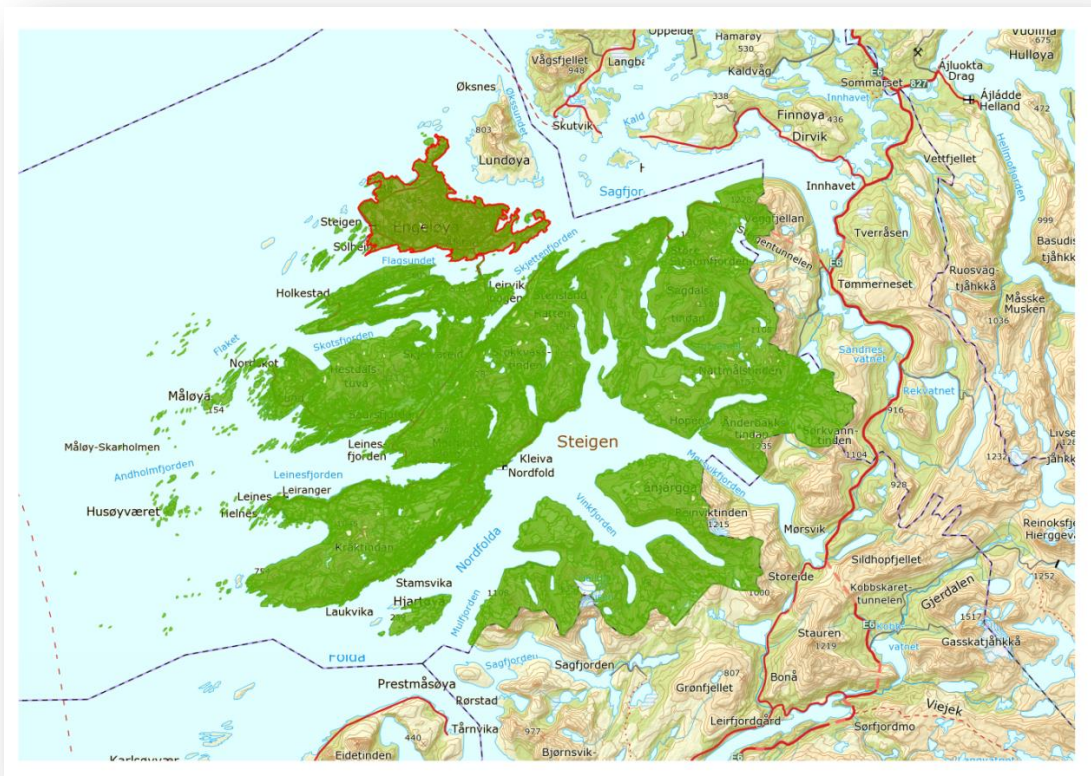

Fig. 1: Steigen kommune farget i grønn og forsøksområde for viltkamerastudiet på Engeløya (Qgis, 2005)

1.2 Rådyrets historie i Steigen

De siste 30 år har rådyr vært observert som streifdyr i Steigen kommune. I 1992 startet Engeløya Utmarkslag et utsettingsprosjekt av rådyr. Fra 1996 ble prosjektet gjennomført i samarbeid med miljøvernkontoret i Steigen kommune. I mellom 1992 og 1997 ble det satt ut totalt 10 dyr (3 bukker, 4 geiter og 3 kalver) fra ulike steder i Norge. Virkningen av utsettingsprosjektet er usikker, men noe yngling ble registret etter 1997 (Stendal H.E., Svalbjørg, G., 2004). Vi antar at dagens rådyrbestand er en visst blanding av naturlig streifdyr og utsettingsdyr.

1.3 Målsetning

Det ble definert følgende mål for prosjektet:

Hvor stor er rådyrbestand i dag på Engeløya og hvilken utvikling kan vi forvente i bestanden fremover?

Delmål

- Få innsikt i lokal bestandsevolusjon
- Få et faglig grunnlag for å vurdere om når det kan åpnes for jakt
- Få et grunnlag for å vurdere nytten av utsetting på 90 tallet
- Hvordan er spredningen til andre deler av Steigen

2. Prosjektorganisering

Prosjektet er initiert av Steigen kommune og finansiert av Steigen kommune sitt viltfond.

Lokal prosjektgruppe

- Sven Verbelen - Prosjektleder
- Gunnar Svalbjørg, viltansvarlig Steigen kommune – Prosjektansvarlig
- Gjermund Laxaa, skogbruksjef, Steigen kommune
- Hans Einar Stendal, Engeløya Grunneierlag
- Anton Barsch – assistent feltarbeid

Prosjektperiode

2014 – 2017 – tre år, men med årlig delrapport fra 2014 og 2015, i tillegg til denne sluttrapporten.

3. Prosjektbeskrivelse

3.1 Rådyrtelefonen

3.1.1 Metode

For å få en oversikt over rådyrbestanden og spredningen av denne rundt om i Steigen ble det opprettet et sentralt telefonnummer der folk kunne melde fra (eller ringe inn til telefonsvarer) med rådyrobservasjoner innenfor Steigen kommune. Gjennom et halvt år ble alle meldinger lagt inn i en database som ga muligheten til analyse. Dette ble gjennomført i 2014 og 2015, men ikke i 2016.

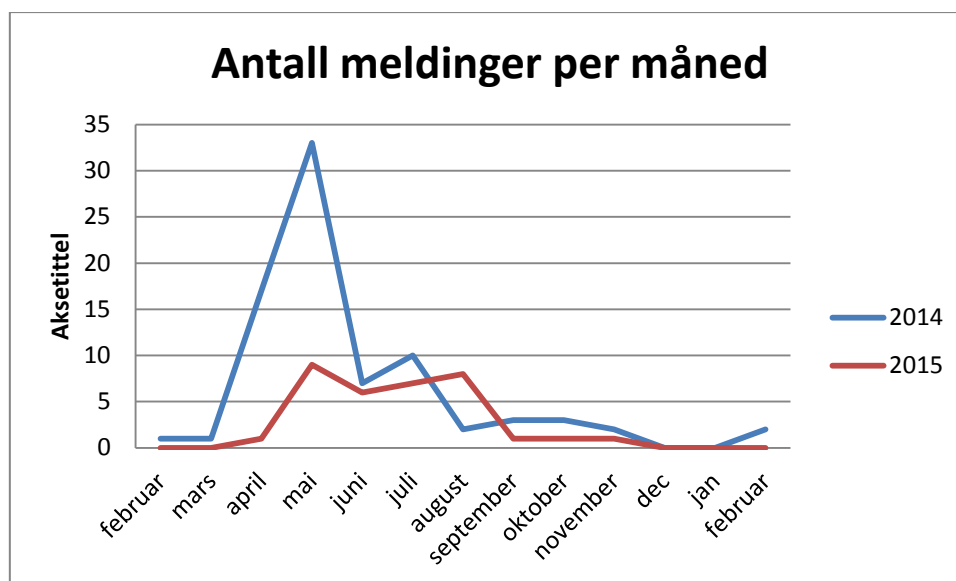
3.1.2 Resultater: Observasjoner i Steigen 2015

Fra mai til november 2015 ble det meldt **22** observasjoner av rådyr innenfor Steigen kommune. Fleste meldinger ble gjort i løpet av mai og juni. Totalt ble det meldt inn **32** dyr på rådyrtelefonen. (Se kart II).

Kart II viser at mesteparten av observasjoner kommet fra Engelhøya (nesten halvparten av total antall observasjoner). Øvrige observasjonene er mer enkeltvis. Mest sørlige observasjoner er fra Lund og Saurfjorden. Det var også en observasjon fra Stensland (østlig).

3.1.3 Sammenligning med resultater fra 2014

Det var betydelig færre meldinger enn i 2014 (nedgang fra 81 til 22 observasjoner). Selve perioden var også kortere enn i 2014 (fra mai til november isteden fra februar 2014 til februar 2015 forrige sesongen). Det er heller ikke nå sett dyr sør for Saurfjorden. I tillegg har det ikke kommet nye meldinger fra Holkestad og Skranstad, på begge steder ble det nemlig gjort observasjoner i fjor. Trenden er den samme begge år: de fleste meldinger blir gjort i mai og i mindre grad juli og august. Nedgangen i innmeldte observasjoner kan ikke tolkes som en nedgang i bestanden, da det har vært betydelig mindre fokus på rådyrprosjektet i 2015 enn i 2014, slik at mange observasjoner nok ikke er meldt inn. Rådyrtelefonen ble ikke benyttet i 2016.

Grafikk: Antall rådyrmeldinger via telefon per måned for begge sesonger.

3.2 Viltkameraovervåking

3.2.1 Materieell og Metode

I et forsøk å kartlegge rådyrbestanden ble det brukt 8 viltkameraer av type Reconyx HC600 (Reconyx, 2011). Kerasensoren fungerer både på deteksjon av varme og bevegelsen og bruker infrarød i mørke forhold og om natta. Viltkameraene ble innstilt for optimal deteksjon av rådyr og det ble ikke brukt åte ved kameraplassen.

Tabell 1: Kamera innstillinger

Flash	Infrarød
Resolution	1080 pixels
Picture rate	1 frame/sek
Sensitivity	High
Delay	No delay
Power	6 eller 12 AA rechargeable batterier
Memory	SD kort

Figur 2: Plassering av viltkamera i terreng (Verbelen, S. 2014)

Plassering

Det ble først valgt ut 3 fokusområder med landskapstype som hovedkriterium, særlig gammelt kulturlandskap, som er rådyrets foretrukne habitat (Hespeler, B. 2003). Ingen kamera ble satt ut høyere enn 200 m.o.h. Dette også for å begrense fokusområdene. Mesteparten av kameraer ble satt opp ved skogkanten, men også noen i skog.

I samråd med lokalkjente ble kjente tråkk og tidligere observasjoner i og mellom beite- og hvileområder plottet inn på kartet og valgt som potensiell kameraplass. I terrenget ble det sett etter spor etter rådyr som fersk skit, feimerker, hvileplasser, osv. Deretter ble viltkameraet konsekvent plassert på et tre med hjelp av en låsekabel på en høyde fra ca. 40-60 cm (knehøyde) over bakken (fig.2). Vinkelen med mest åpne terreng til ca. 20 m ifra kameratreet ble valgt som kameraretningen. Ved hver kameraplassering ble posisjonen lagret i en GPS. Et kamera som var plassert på en geografisk posisjon gjennom et visst antall kameradager kalles for en kameraplass eller rådyrpunkt (RP).

Datainnsamling

Viltkameraene sto på hver kameraplass i en tidsperiode på minimum 14 dager. Dette for å øke sannsynlighet for at rådyr i området ble registrert av kamera. Etter bytting av minnekort ble kamera flyttet til neste plass. Alle rådyrobservasjoner ble lagret og analysert med hjelp av Qgis; et åpent GIS-program. Registrering av folk på kamera ble slettet. umiddelbart.

Fig.3: Geit og kalv på en nyslått mark ved Sæterosen.

3.2 Samlede resultater Rådyrprosjektet 2014, 2015 og 2016

3.2.1 Observerte rådyr på Engeløya 2016

Overvåking med 8 viltkameraer i en periode fra 4. april til 16. oktober 2016 resulterte i 45 kameraplasser med **1059** kameradager med et gjennomsnitt av 24 dager på samme stedet. Som de to forrige år ble kameraene tilfeldig fordelt over de 3 fokusområder og det resulterte i 20 kameraplasser i Bø; 14 i Engeløya-øst og 11 i Engeløya-sør (Se Kart I).

Gjennom denne perioden ble det registrert **63** rådyr (uten individuell gjenkjenning). I 73 % av alle tilfeller ble det observert rådyr på kameraplassene

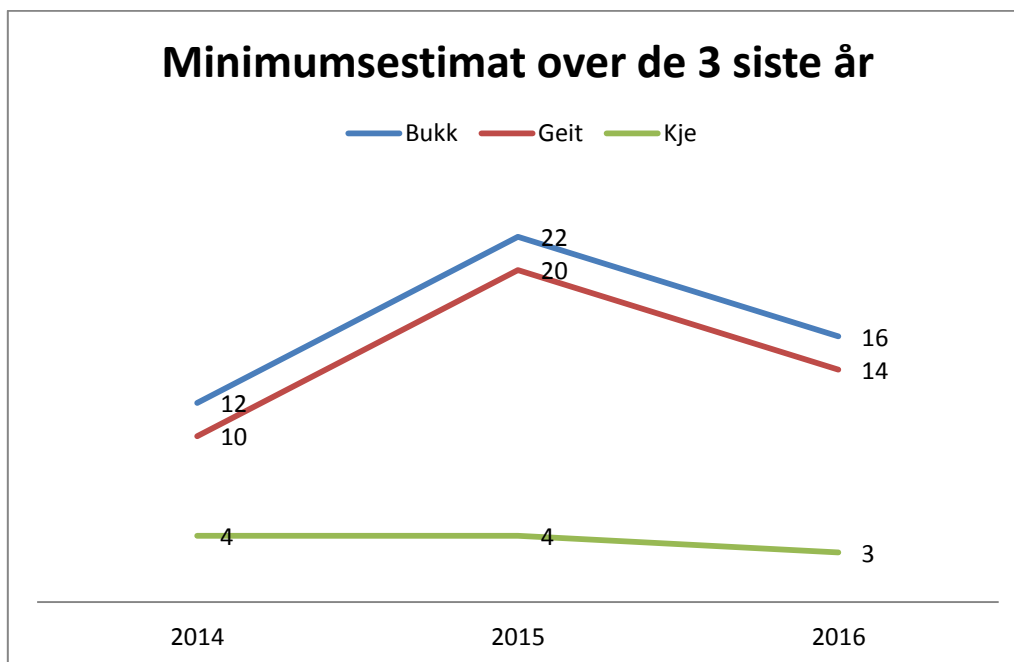
3.2.2 Antall forskjellige individer (Minimumsestimat) for 2016

Etter innsamling av alle bilder var det mulig å sammenligne og analysere de observerte rådyrene. Detaljert studie av bildene ga muligheten til å gjenkjenne de samme individer som ble observert på flere kameraplasser. Ut fra det totale antallet av 63 observasjoner ble det vurdert å være minimum 33 forskjellige individer. Tabellen nedenfor viser estimatet fordelt for gruppe og delområde. Se Kart III for grafiske framstilling av minimumsestimatet på Engeløya.

Gruppe	Bø	Engeløya-sør	Engeløya-øst	
Bukk	8	2	6	16
Geit	7	2	5	14
Kje	1	0	2	3
	16	4	13	Totals

Tabell: antall forskjellige rådyr registrert etter individuell gjenkjenning for hver gruppe (B; G; K) og delområdet i 2016

3.2.3 Minimumestimert 2014-2016

Hva forteller grafen oss?

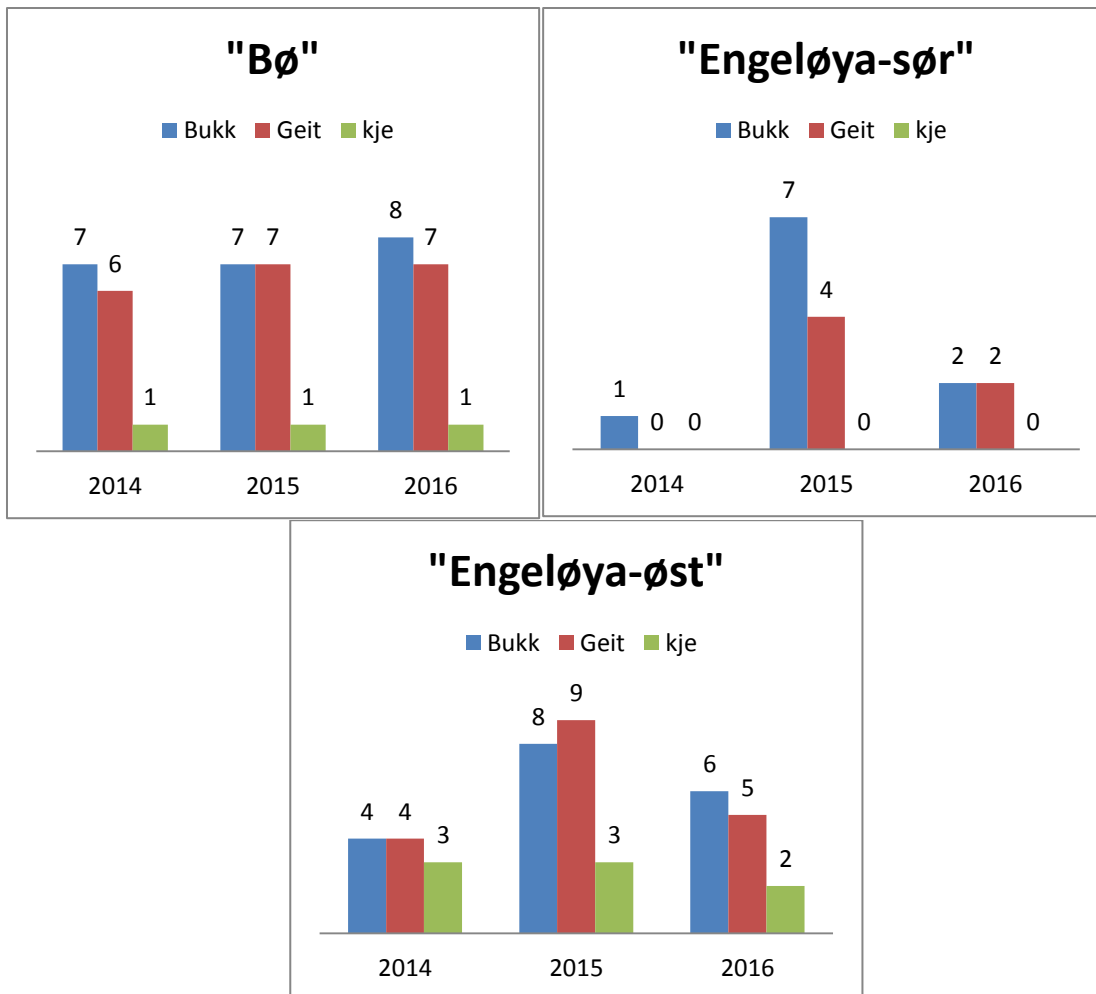
Grafen viser altså den samlede bestandsestimering gjennom sommerhalvåret (periode april – oktober) i 2014, 2015 og 2016.

Først og fremst er alle 3 gruppene «Bukk»; «Geit»; «Kje» blitt registrert i forholdsvis stabile antall i sommerhalvåret for alle 3 år. I 2014 ble det estimert det laveste antall rådyr ($n=26$) og året etter på den høyeste ($n=46$), 2016 estimatet ligger innimellom med 33 registrerte individer.

Andelen registrerte rådyrkje er stabile for hvert år. Andelen «Bukk» og «Geit» viser lit mer svingning mellom de ulike år. Det er for øvrig mulig å se en stabil fordeling mellom de to sist nevnte i alle 3 år.

3.2.4 Bestandsutvikling per delområde

Grafene nedenfor viser det samme minimumsestimatet, men nå for de 3 ulike grupper (buk; geit; kje) fordelt for hvert delområdet og for hele prosjektperioden;

Hva forteller grafene oss?

Ser vi først på delområdet «Bø» viser det seg et stabilt minimumsestimat for hver gruppe over de tre kameraperioder hvert år. Tallene antyder at det er minimum av 6 geiter og 7 bukker, og kameraene har greid å registrere 1 kje hvert år.

«Engeløya-sør» viser litt andre tall som er betraktelig mindre stabile. Da det bare ble sett 1 bukk på kamera i sommer 2014 ble det registrert minst 7 ulike individer i 2015. Samme svingningen i minimumsestimatet vises også for «geit-estimatet». Bemerkelsesverdig å nevne er at ingen kje ble observert i de 3 kameraperioder i dette området.

På «Engeløya-øst» finner vi derimot det høyeste minimumsestimat for alle 3 grupper med en topp i 2015 sesong med 20 dyr. Dette delområdet viser seg også til å registrere flest antall rådyrkje.

3.2.5 Annet vilt- resultater

Gjennom viltkameraperioden 2015 ble det registrert mange viltarter på kameraplassene. Eksklusiv bufe og sau ble det registrert **15** dyrearter på viltkamerabilder fra Engeløya. Grafikken nedenfor gir et overblikk over alle registrerte dyrearter som ble «fanget» av kameraene.

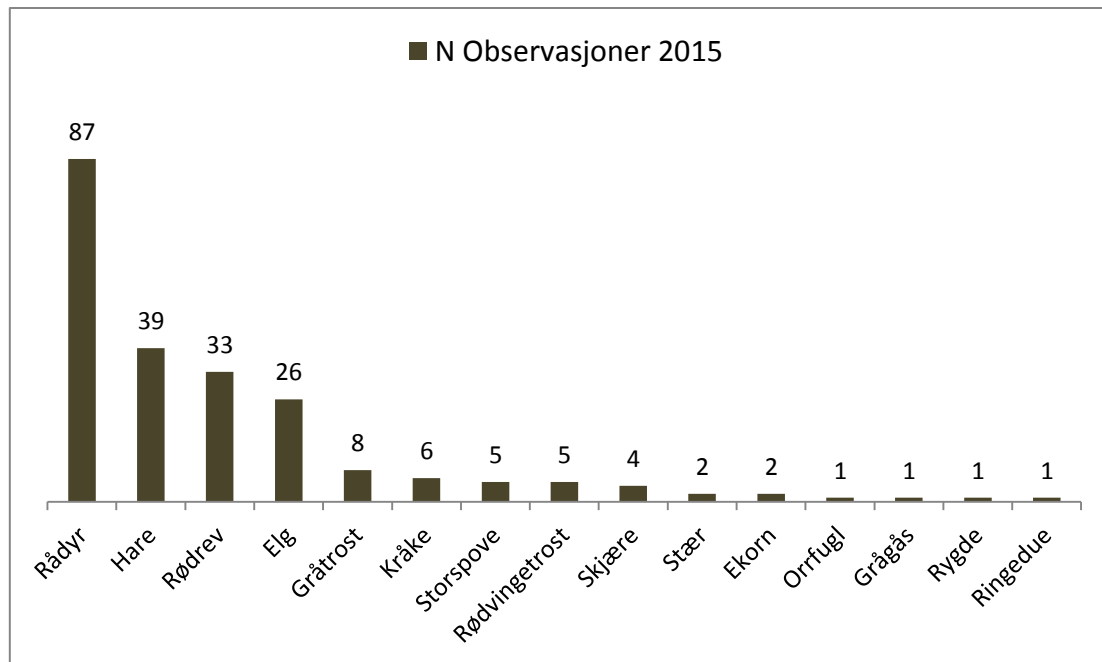
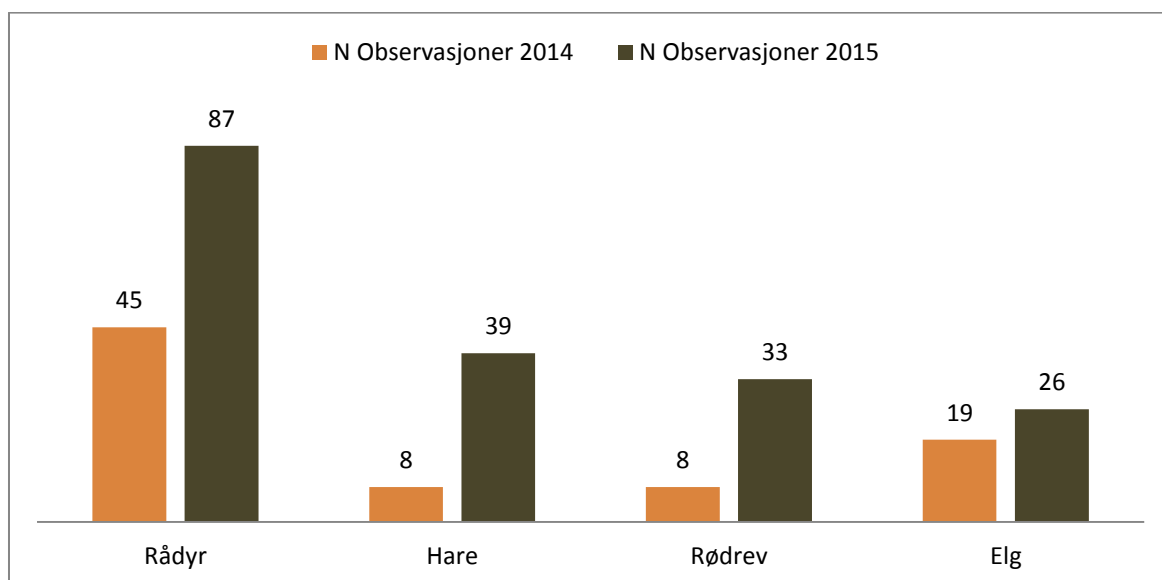

Fig.3: Registrerte dyrearter på viltkamera og antall kamera observasjoner pr. art.

Sammenligning 2015 og 2014

Hvis vi sammenligner resultatene fra 2014 (43 kameraplasser; 1063 kameradager) ser vi en tydelig økning av antall registrerte rådyr på Engeløya i 2015. Hvis man ser på andre viltarter (Elg, Hare, Rødrev) som ble registrert på kameraplassene så er det også her en tydelig økning i antall observasjoner mellom 2014 og 2015. I 2014 ble det på begynnelsen av året plassert flere kameraer mere tilfeldig i terrenget og ikke på typiske viltlokaliteter, slik at en mere målrettet kameraplassering kan forklare noe av økningen i antall observasjoner, men ikke alt. Se også kap. 5 diskusjon og konklusjon. I 2016 er det ikke systematisert bilder fra andre arter enn rådyr. Grafikken nedenfor viser forskjellen i antall kamera observasjoner mellom to sesonger hos 4 pattedyrarter på Engeløya.

Antall registrerte dyr i 2014 og 2015

4. Diskusjon

Hva forteller de samlede resultater oss om bestandsutviklingen?

Bestandsestimatet for sesong 2016 viser seg til å ligge i mellom de fra 2014 og 2015 og understøtter ikke en bestands økning som kunne forstås ut ifra estimat fra 2015. Det er allikevel heller ikke grunn til å tolke dette som en bestandsnedgang, da det er flere mulige feilkilder. Datagrunnlaget (antall observerte dyr) er også for lite til å trekke entydige konklusjoner.

Det kan derfor være små forskjeller i metoden av selve datainnsamling som påvirker antall registrerte rådyr. En ting som for eksempel kan forårsake en «misvisning» er at terrengetarbeidet i 2016 ikke har blitt gjennomført av den samme person som i 2014 og 2015. Vi må være bevisst om dette aspektet når vi vurderer resultatene.

Det høyere estimatet i 2015 henger høyst sannsynligvis sammen med små forskjeller i fordelingen av viltkameraer for hvert delområdet.

Det er vanskelig å snakke om en trend i bestandsutviklingen, men det viktigste tallene våre viser er at det finnes en stabil bestand av rådyr på Engeløya, som er relativ stasjonær i de 3 delområder vi overvåket med viltkamera.

Hva forteller resultatene oss om bestand spredning?

Bø-området på Engeløya viser til å ha en relativ høy bestand med jevn fordeling mellom bukk og geit med ett årlig avkom. Den sørlige og for øvrig minste delområdet viser det laveste delbestand. Området gir kanskje begrensete mulighet for ro for drektige geiter, da vi ikke klarte å fange kje på kamera her. Derimot har den østlige delen av Engeløya den høyeste bestand av rådyr.

La oss avrunde med å vende tilbake til vår problemstilling: «Hvor stor er rådyrbestand i dag på Engeløya og hvilken utvikling kan vi forvente i bestanden fremover?».

Først og fremst kan vi fastslå at datainnsamling med viltkamera har vist seg å være en effektiv registreringsmetode for å svare på problemstillingen vår. Den totale overvåkingstid for de 129 kameraplassene som er benyttet over tre år, gir 3272 kameradager som omregnet betyr en overvåkingsperiode som tilsvarer omtrent 9 år!

Det kan konkluderes med at gjennom tre sesonger med intensiv viltkameraovervåking har metoden bevist at den kan gi et godt inntrykk av bestandsstørrelsen av rådyr (*capreolus capreolus*) på Engeløya, og at en har fått et grunnlag for forvaltning av rådyrbestanden framover.

Rådyrtelefonen

Det at publikum melder inn observasjoner av rådyr (2014 og 2015) gjennom rådyrtelefonen er ikke en metode for å kartlegge bestandsstørrelse, men det kan være et supplement for langsiktige innsamling av viltobservasjoner. I tillegg ser det ut som de fleste observasjoner skjer når rådyr blir aktive etter vinterhalvåret. Det er ingen overraskelse, men observasjoner støtter denne påstand. Den største ulempe er at det ikke finnes kontinuitet i metoden fordi man avhenger fullstendig av «goodwill» fra folket. Ellers mangler observasjonene ofte nøyaktige posisjon slik at det er vanskelig å lokalisere den enkelte observasjon. Allikevel skaper denne kartleggingsmetode en involvering fra

lokal befolkning som skaffer mer bevissthet rundt tilstedeværelsen og forvaltning av rådyr og det vil gi en pekepinn på hvor i Steigen det etablerer seg lokale bestander av rådyr.

5. Oppsummering og anbefaling

Resultatene viser at det er registrert minimum 26 forskjellige rådyr på Engeløya i 2014, minst 46 i 2015 og minst 33 i 2017. Disse tallene er framkommet gjennom en detaljert studie av bildene som ga muligheten til å gjenkjenne de samme individer som ble observert på flere kameraplasser. Størrelse på rådyrets aktivitetsområde (habitat) ble også brukt til å skille ulike individer. Rådyret bruker på våren/sommeren et lite habitat og er svært stasjonære innenfor disse, slik at vi vet at det ikke er de samme dyrene som observeres for eksempel på Ålstad (øst) og på Bø (vest). Forskning fra andre steder har vist at habitatet varierer fra godt under 0,5 km² i gode områder til godt over 1 km² i mer produksjonssvake skogsområder. Yngre bukker kan streife over langt større områder. Ut fra mosaikken av kulturlandskap og frodige skogsområder antar vi at det i utgangspunktet er et godt habitat på store deler av Engeløya, selv om rådyrbestanden også vil påvirkes av størrelse på revebestanden og konkurranse fra beitedyr i utmark.

Det må også legges til grunn at ei geit med kje bruker små leveområder for ikke å eksponere kalvene unødige. Det er også kjent at geitene legger igjen kjeene, også ved å spre de på forskjellige steder, for å minske predasjon. Disse forholdene har nok betydning for at det er registrert få kje på viltkameraene.

Da det er minimumsestimat som er registrert blir selvsagt spørsmålet; hvor mange rådyr er det reelt på Engeløya?

Vi vet at det tross mange kameradøgn også vil være en del rådyr som ikke blir registrert på kamera eller som ikke sikkert kan identifiseres som ulike individer. Det er også store områder på Engeløya som ikke har vært overvåket med viltkamera (jfr. kart 1). Det er ingen grunn til å tro at det ikke er bestander av rådyr også i disse områdene. Det er derfor gode argumenter for å anta at en kanskje

kan doble det minimumsestimatet som er framkommet, slik at rådyrbestanden på Engeløya nok kan være på bortimot hundre dyr.

Nå må en regne med at det også er en viss utvandring vekk fra øya siden omkringliggende områder med gode rådyrbiotoper også må forventes å få etablering av rådyrbestander. Dette kan dempe veksten på Engeløya i en periode. Viltkameraene har også vist at det er en betydelig bestand av rødvilt her. Studier har vist at rødvilt er den viktigste predator på rådyrkalver. En høy revebestand vil derfor kunne gi en rådyrbestand som gir lite høstbart overskudd. Det er også et betydelig beitetrykk av sau og storfe i utmarka (indre del er inngjerdet med utmarksgjerde). Disse vil konkurrere med rådyr og begrense rådyrbestanden her. Det er derfor vanskelig å fastslå hva som blir den naturlige bestandstettheten på Engeløya i en «mettet» bestand, også fordi en slik bestand alltid vil oppleve naturlige svingninger.

Ut fra resultatene fra denne kartleggingen kan det allikevel konkluderes med at rådyrbestanden på Engeløya tåler jakt, hvis det gjøres med en svært forsiktig beskatning de første årene. En tommelfingerregel (anbefalt av utmarksrådgiver og kjent rådyrforvalter Vidar Holte i Norges skogeierforbund) bør være et det i starten tildeles kvoter som tilsvarer det antall rådyrkje som observeres/estimeres samme år, og at hele kvoten tas som voksen råbuk, evt. rådyrkje. Rågeiter bør ikke felles. Jakt på rødvilt bør samtidig intensiveres.

Når det gjelder resten av Steigen er det opplagt at det er spredte bestander av rådyr flere steder og at streifdyr kan forekomme overalt. Det er allikevel ingen dokumentasjon på at bestanden er stor nok til at det kan anbefales å starte rådyrjakt andre steder enn på Engeløya nå. På sikt vil det imidlertid være god sjanse for at rådyret etablerer livskraftige bestander i snøfattige områder langs kysten av hele Steigen.

6. Litteraturliste

Hespeler, B. (2003) *Rehwild heute, Neue Weg für hege und jagd*, BLV Verlagsgesellschaft mbH, München.

Stendal H.E., Svalbjørg, G., (1999). *Prosjekt rådyr på Engeløya, Revidert prosjektbeskrivelse for 1999*. Steigen Kommune, Steigen. 30/11/98.

Stendal H.E., Svalbjørg, G., (2004). *Prosjekt rådyr på Engeløya, Oppsummering per 2004*. Steigen Kommune, Steigen. 04/03/04.

Bjørneraas, K. (red.) (2012). *Klauvilt i norsk natur – historie, biologi og forvaltning*

Internett

Geodataprodukter [8/04/2014]: <http://data.kartverket.no/download/content/geodataprodukter>

Reconyx. (2011). *Outdoor series camera traps*. . Lokalisert 8. mars 2015, på <http://www.reconyx.com/>

Qgis. (2005) *Qgis Standalone installer version 2.8*. Lokalisert 8. mars 2015, på <http://www2.qgis.org/en/site/>

Åpne WMS tjenester [28/03/2015]: <http://status.kartverket.no/tjenester/openwms.py>

7. Appendiks

Viltkamerabilder

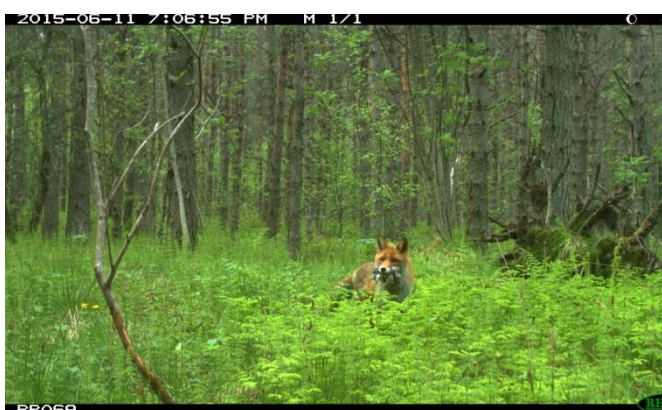
Nyskjerrige geiter (merk vinter og sommerpels)

To ulike kje på Engeløya; Bø (L) og Røtnes (R)

Eksempler fra elg som ble fanget på viltkamera

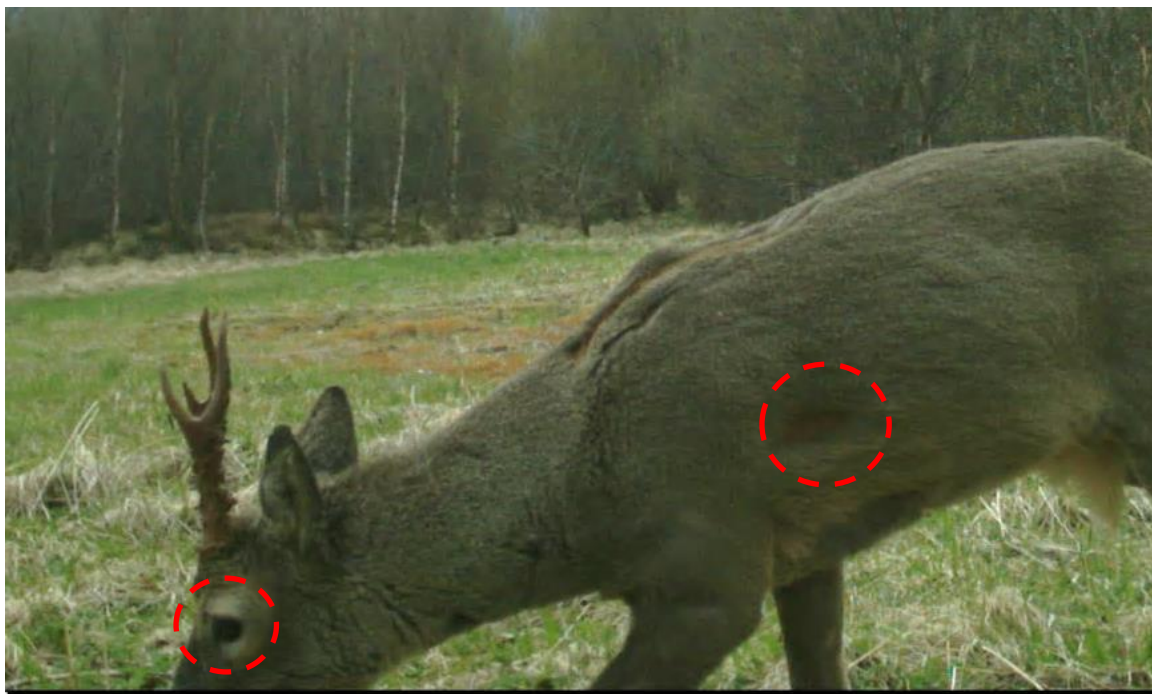

Revaktivitet på Engeløya

Eksempel av individuell gjenkjenning hos rådyrbukker

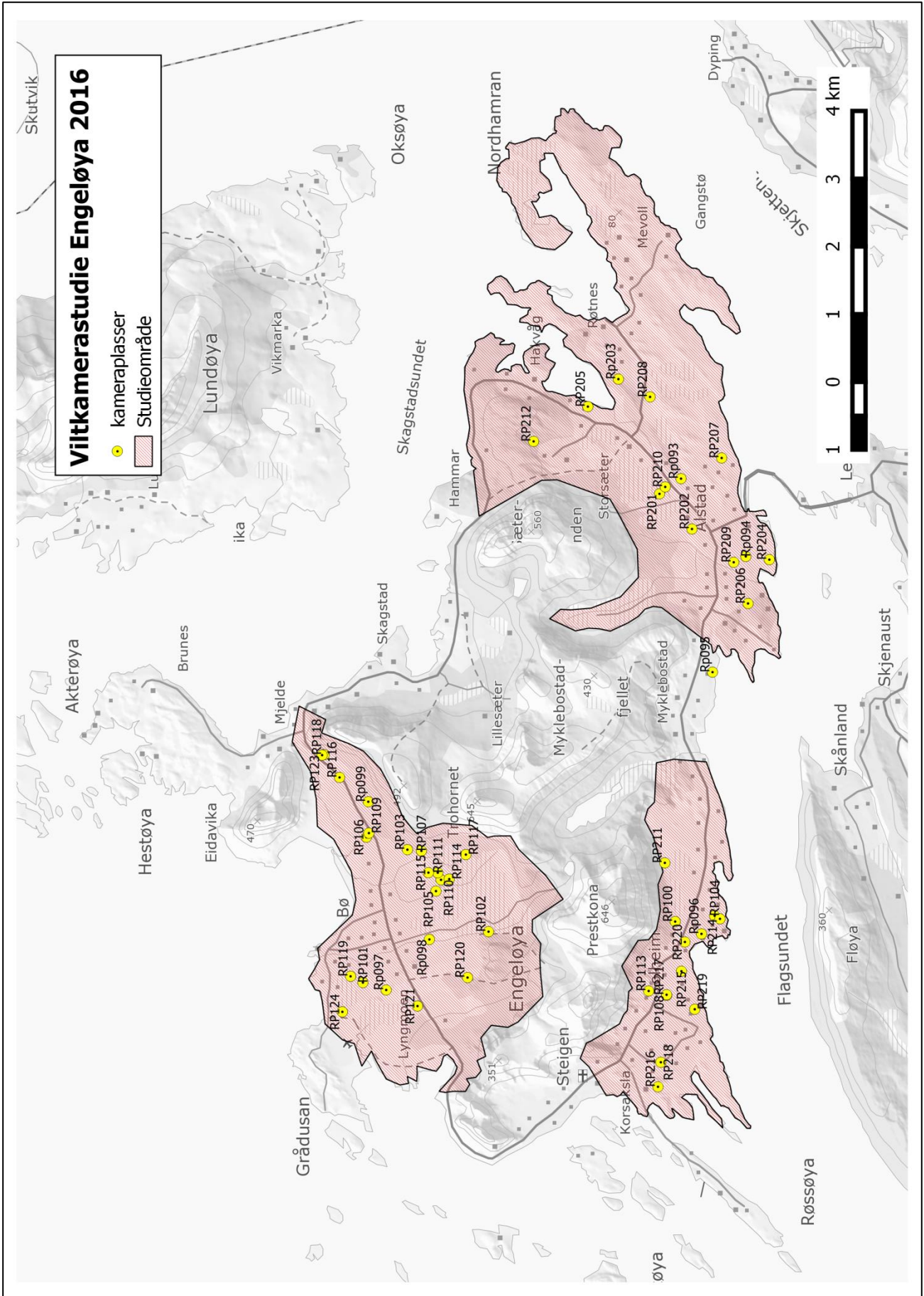

Et godt eksempel fra spesifikke kjennetegn som kan blir brukt for individuell gjenkjenning av rådyrbukker. Her Hvit flekk rundt øyne (såkalt «brille») og en skade på vinterpels i tillegg.

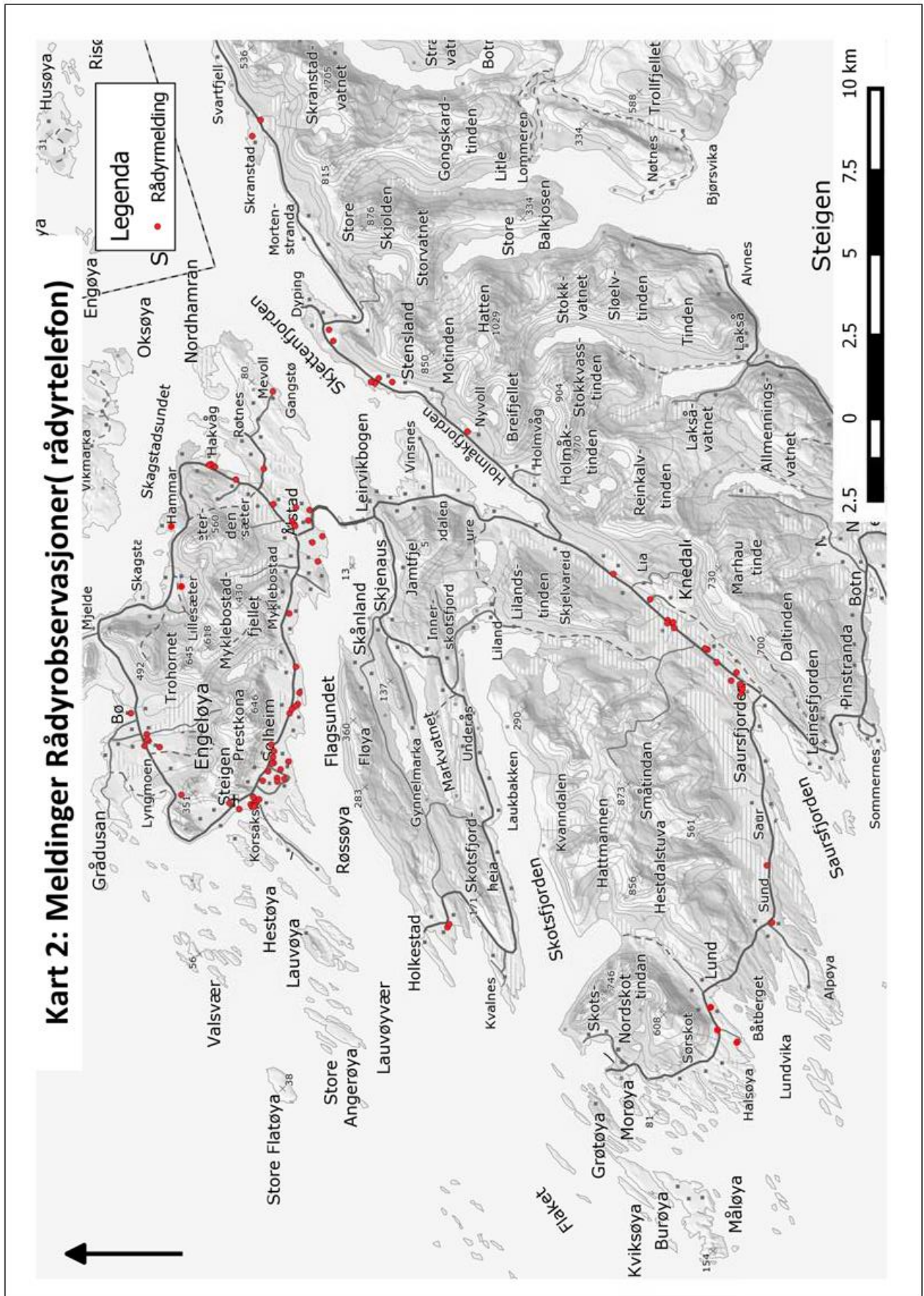

8. Kart

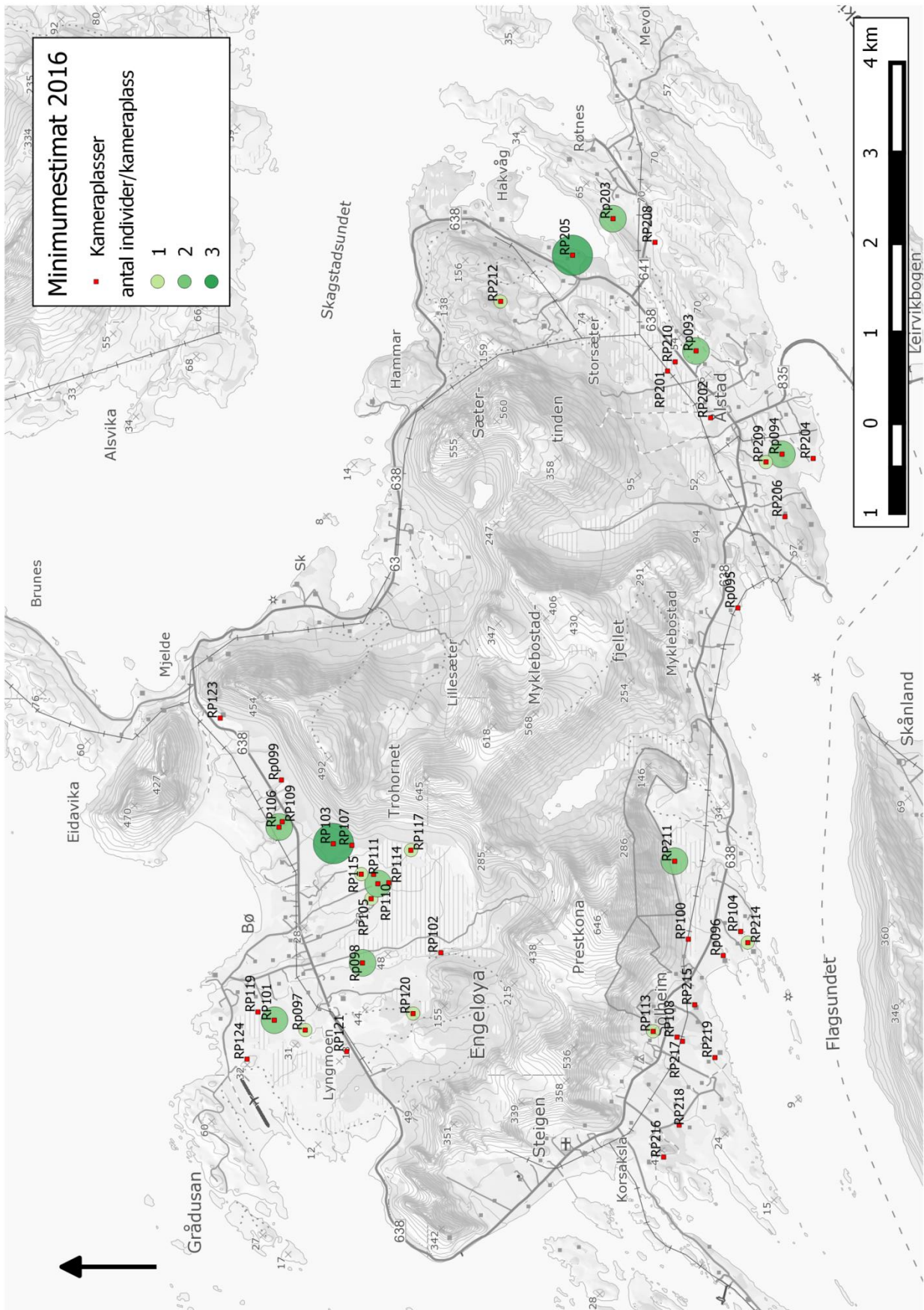
Kart 1. Viltkameraplasser fordelt på 3 delområder 2016

Kart 2: Melding om rådyrobbservasjoner i 2014 og 2015

Kart 3: Minimumsestimat 2016

Kart 4: Alle rådyr registrert på viltkamera 2015

